

З урахуванням сучасних викликів, зокрема, необхідності енергетичної незалежності, розвитку "зеленої" економіки та переходу на новітні технологічні стандарти, інвестиції є основою для сталого розвитку та вирішення нагальних економічних і соціальних проблем. Вивчення функцій інвестицій у цьому контексті дозволяє краще зрозуміти механізми реалізації стратегії модернізації та розробити рекомендації щодо покращення інвестиційної політики держави.

Література:

1. Салига К.С., Гуцалюк О.М., Небаба Н.О. Формування інвестиційної привабливості та забезпечення економічної ефективності корпоративного інтеграційного об'єднання *Ефективна економіка*. 2018. № 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7217>

Семикіна М.В., доктор економічних наук, професор,
Ляшенко Д.О., студент групи ЕА23м
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Підприємства аграрного сектору економіки відіграють важливу роль в економічній системі будь-якої держави, що зумовлене забезпеченням умов продовольчої безпеки держави, підтриманням соціально-економічної стабільності, забезпеченням промисловості сировинними ресурсами [1, с. 11]. В умовах воєнних реалій в Україні слід додати, що діяльність аграрних підприємств стає також умовою національної безпеки країни.

Успішне розв'язання завдань, які стоять перед аграрним сектором економіки, є неможливим без підтримки фінансово-економічної стабільності в діяльності підприємств. Тому метою нашого дослідження є визначення основних актуальних проблем забезпечення фінансово-економічної стабільності в діяльності аграрних підприємств для подальшої розробки пропозицій для їх розв'язання.

Теоретичний аналіз засвідчує, що останніми роками питання фінансово-економічної стабільності досліджували Губко В.І., Гришова І. Ю., Митяй О. В., Кужель В. В., Прокопець Л. В. та інші українські вчені [1-3].

Розвиваючи наукову думку, визначаємо фінансово-економічна стабільність як здатність підприємства досягати стану фінансової рівноваги за умов збереження достатньої фінансової стабільності та підтримання його на довгострокову перспективу шляхом ефективного управління.

З іншого боку, фінансово-економічна стабільність слугує агрегованим показником, який включає: рентабельність, прибутковість; фінансову стійкість; ліквідність активів; оборотність активів. Кожна із вказаних груп показників характеризує відповідні аспекти діяльності підприємства і залежить від специфіки підприємства, галузі, особливостей виробництва і реалізації продукції тощо.

Розглянемо низку актуальних проблем забезпечення фінансово-економічної стабільності в діяльності аграрних підприємств.

Для підприємств аграрного сектору економіки забезпечення фінансово-економічної стабільності має свої особливості, оскільки на неї впливають специфічні фактори. До таких факторів можна віднести «сезонність виробництва (спричиняє нерівномірність грошових потоків), чутливість до природно-кліматичних умов (впливає безпосередньо на формування прибутку), залежність від державної підтримки» [2, с. 170].

Нинішня практика фінансового забезпечення аграрних підприємств не відзначається комплексністю та системністю, має низку недоліків, що не дають змоги задовольнити фінансові потреби суб'єктів агропромислового виробництва.

Сучасна державна фінансова політика щодо регулювання темпів розвитку агропромислового виробництва не забезпечує належного доступу сільськогосподарських товаровиробників до ринку фінансових ресурсів, формування сприятливого інституційного середовища та вирівнювання умов господарювання.

Недостатня фінансово-економічна стабільність підприємства найчастіше зумовлює неплатоспроможність підприємства, а надмірна – створення надлишкових запасів та резервів («мертвого» капіталу), що збільшує витрати або недоотриманий прибуток і в кінцевому підсумку стримує темпи розвитку підприємства.

Тому завданням менеджерів підприємства є розробка правильної стратегії, яка дозволить зменшити ризики та наслідки зазначених проблем або сприяти їх розв'язанню.

Узагальнюючи наукову думку, можна стверджувати, що стратегія формування та управління фінансово-економічною стабільністю має представляти собою процес формування перспективного напрямку розвитку підприємства на основі ефективного управління шляхом постановки довгострокових цілей, визначення найбільш ефективних способів їх досягнення, адекватного коригування управлінських рішень при зміні умов зовнішнього середовища.

У переважній більшості розвинених країн світу процеси регулювання фінансово-економічної стабільності аграрного сектору здійснюються у різноманітних напрямках, але завжди мають загальнонаціональний характер [3, с.65].

Найважливішу увагу в системі заходів, спрямованих на фінансово-економічну стабілізацію в умовах кризової ситуації, слід приділити етапу відновлення та зміцнення рівня фінансової стабільності підприємства. Останнє розглядаємо в якості запоруки усунення неплатоспроможності й фундаментальної основи фінансової стратегії, орієнтованої на прискорення економічного зростання підприємства.

Ефективним способом забезпечення стабільного функціонування аграрних підприємств є оптимізація рівня її функціональних складових за рахунок раціонального розподілу обмежених виробничих ресурсів.

Заходи щодо зміцнення фінансово-економічної стабільності підприємства можуть дати позитивні результати лише за умови обов'язкового і суттєвого оздоровлення його фінансів. Кризовий фінансовий стан, в якому опинилися підприємства України, потребує застосування жорстких, але водночас ефективних, гнучких, ситуативних управлінських заходів, спрямованих на зміцнення фінансової стабільності.

Економічна практика свідчить, що фінансове оздоровлення найкраще проводити за рахунок внутрішніх фінансових джерел, тобто головна роль відводиться широкому використанню внутрішніх механізмів фінансової стабілізації.

Враховуючи нинішню економічну ситуацію в країні, основними пріоритетними завданнями фінансово-економічної стабілізації діяльності аграрних підприємств мають бути: державна політика захисту внутрішнього ринку від іноземної конкуренції в аграрній сфері, реалізація різних програм державної підтримки завдяки адресній мотивації; залучення внутрішніх і зовнішніх інвестицій; підвищення рівня формування та використання основних виробничих засобів, включаючи землю, відповідно до їх нормативної потреби; залучення інновацій. Впровадження зазначених заходів сприятиме більш ефективному функціонуванню суб'єктів господарської діяльності, забезпеченню належного рівня їх фінансово-економічної стабільності.

Література:

1. Губко В.І. Механізми управління фінансово-економічними результатами діяльності аграрних підприємств. – Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю 08.00.04 - економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності). – ЗВО Міжнародний університет бізнесу і права, Херсон 2020. – Одеська національна академія харчових технологій, Одеса, 2020.-211 с.

2.Гришова І. Ю., Митяй О. В., Кужель В. В. Оцінювання чинників формування фінансового потенціалу аграрного виробництва. Актуальні проблеми економіки. 2015. № 10. С. 169-175.